

In de week, die nu volgde, ging ik uit logeeren, en kon dus naar 't nest niet meer omzien, en toen ik terugkwam was 't verdwenen. Waar 't nest geweest was, daar was nu eene vrij groote kuil, met nog een paar stukken honiggraat er in. Hoogstwaarschijnlijk was het dus door jongens, die belust waren op de honig, uitgegraven. Dit bleek ook het geval te wezen, want toen ik een paar dagen later twee jongens, die dicht bij het nest woonden, ernaar vroeg, kreeg ik ten antwoord: „Ja, hoor alles is op,

er is niets meer voor je over.” Alsof 't mij om die honig te doen was. Maar enfin, ik had den trompetter gehoord, en ik hoop, dat de heer Thijssse met het eerste hommelnest dat hij zal vinden, ook zoo gelukkig mag wezen.

Haarlem, Sept. 1900.

C. H. VEEN,
Rijkskweekeling.

Ik hoop het ook; intusschen bravo voor de mooie waarneming.

Th.

Het drogen van bloemen in de natuurlijke kleuren.

In het Pharmaceutisch Weekblad van 22 September 1900 komt een interessant artikel voor, van de hand van den Heer C. J. Koning te Bussum over de verandering der chromatophoren en opgeloste kleurstoffen door enzymen.

Ik meen, dat een deel van dit artikel vooral ook belangwekkend is voor de lezers der Levende Natuur, n.l. voor zooverre het betrekking heeft op het drogen van bloemen in de natuurlijke kleuren.

Als men toch bloemen als *Campanula's* enz. droogt, bemerkt men tot zijne teleurstelling steeds, dat de fraai blauwe kleur in wit is overgegaan. De Heer Koning geeft in zijn artikel niet alleen op de oorzaak dier verkleuring, maar tevens het middel om haar tegen te gaan.

Volgens hem wordt de verkleuring veroorzaakt, doordat door de plotselinge storing der levensverrichtingen bij het drogen in de cellen een eiwitachtige, niet levende stof, een zoog. enzym wordt voortgebracht. Dit werkt op de kleurstof en doet die geheel van aard, ook van kleur, veranderen. Doodde hij dan ook alleen in een *Campanulabloem* het protoplasma der cellen, door zulk een bloem in een glas te brengen, waarin zich op den bodem aether of chloroform bevond, dan werd het enzym niet vernietigd en bleek de verkleuring zelfs nog sneller te gaan. Bracht hij echter zulke bloemen eenige minuten in kokend water of in stoom, dan werd het protoplasma gedood en ook het enzym vernietigd, dan bleef de kleur behouden. Aangezien de blauwe kleur hier in opgelosten toestand in de cellen aanwezig is, mag dit houden in kokend water niet te lang plaats hebben, want anders zou die kleurstof in het water oplossen. Daarna maakte hij de natte bloem luchtdroog en ging haar verder op de gewone wijze tusschen filtreerpapier drogen. De natuurlijke kleur bleef geheel behouden.

Bij andere planten b.v. bij de *Melampyrum*-soorten worden de geelwitte bloemen en ook de groene

bladen der plant bij het drogen geheel zwart. Ook hier kan men met succes dezelfde methode toepassen en omdat hier in de bloemen de gele kleurstof gebonden is aan vaste lichamen, behoeft men ook minder bang te zijn, de plant iets langer in kokend water of in stoom te houden.

Van beide bovengenoemde planten zond de Heer Koning mij gedroogde exemplaren, die werkelijk geheel de natuurlijke kleur hadden behouden en ik twijfel niet of het bovengenoemde middel zal ook in alle andere gevallen, waarin zich bij het drogen verkleuring voordoet, goede resultaten opleveren.

H. HEUKELS.

Mierenleeuw.

Op uw vraag of de mierenleeuw nog op andere plaatsen dan in 't Gooi, bij Apeldoorn, Nijmegen en Wageningen veelvuldig voorkomt, kan ik u melden, dat ik dit diertje meermalen in het Beekhuizerbosch bij Velp gevangen heb; doch daar ik alleen eene vlinder- en torren-collectie heb, zijn deze exemplaren geheel verwaarloosd.

Als bijzonderheden kan ik u verder nog melden, dat ik verleden jaar '99 en dit jaar, beide keeren een doodshoofdvlinder gekweekt heb; terwijl ik in Mei 1900 een exemplaar van *Calosoma Sycophanta* en in Aug. 1900 3 ♂♂ en 2 ♀♀ van *Prionus Coriarius* gevangen heb.

E. BERENDS.

Vogelbescherming

(naar aanleiding van „Vogels en Katten“.)

Ik vind een kat op zichzelf een dier dat precies evenveel recht heeft om te leven als ieder ander, en ben 't met de beschrijving die de Heer Oudemans van haar geeft, geheel eens.

Maar ik geloof wel met den Heer Hamelberg dat, doordat zij als huisdier meer beschermd is dan een echt natuurdier, zij zich te sterk vermeerdert in verhouding tot de vogels.

En waar de heeren Oudemans en Hamelberg 't er over eens zijn, dat door bescherming der vogels de levende natuur zal winnen, mag ik zeker wel verwachten, dat ook andere beschermingsmaatregelen zooals 't afschaffen van veeren op dameschoeden algemeen bijval mogen verwerven.

Leiden.

NELLIE SURINGAR,

Lid van de Ver. tot Bescherming van Vogels.